

ПАМ'ЯТІ ВАЛЕРІЯ СКАРВІЦА

(Окончание. Начало на 1-й стр.)

— Как Вы относитесь к тем фактам, что в Беларуси заставляли агитаторов типа Жиринского и Лукашенко?

— Мне просто неприятно за этих людей, которые разменивают свою совесть на сомнительные политические перспективы. Никаким решением экономических проблем здесь и не пахнет. А то, что себя унизил коммунист Климук, мне открыто не жалко. Что касается Жиринского и Лукашенко, то здесь идет откровенная отработка денег.

— Обращаетесь к Вам руководители предприятий, автор более 20 избирательных списков? Называют Вас «вышивальщицей»?

— А какое будет отношение у нового президента к самой работоспособной и трудолюбивой части нашего народа?

— Самое нормальное отношение. Я всегда считал, что у всего всегда должен быть хороший хозяин. Предприниматели, это двигатели нашей экономики, и мы всецело будем поощрять и поддерживать свободное предпринимательство. Что касается «вышивальщицы», то я никогда не встречал этого зверя и не понимаю, что это такое.

— Говорят, что при Гончареве экономика оставалась в стагнации, а при Лукашенко она развивалась. Это правда?

— Полная ерунда. Когда я буду президентом, предприятия будут работать. В моей команде есть профессиональные экономисты, которые способны провести реальные экономические реформы, построить эффективную экономическую систему. Жизнь людей станет лучше в ближайшие годы. Гораздо лучше.

— Беспокоит Сергея Михайловича Жомеля. Я и вся моя семья будем голосовать за Вас. На одной из Ваших встреч Вы сказали, что если мы пойдём на досрочные выборы, нас обманут. А 9 сентября нас не обманут?

— 9 сентября у нас больше возможностей проконтролировать ситуацию. Хотя полной гарантии обмана у нас, естественно, нет. Считаю, что очень важно, чтобы сами люди, избиратели давали понять, что их обмануть нельзя, требовали у представителей избирательных комиссий соблюдать Конституцию и закон.

— Будут ли союзные многочисленные государственные контролируемые органы?

— Конечно, будут. Они у меня у самого в пачках лежат.

— Вас турбуе Ю. Сидоренко, студентка журфака ШГУ, которая сказала, что она будет за свободу слова, как Вы будете да да да?

— Будет свобода слова. Разная свобода слова, а не декларация. Я у гэтым абсалютна перакананы.

— Таварства беларускага мовы ўжо каторы год дабіваеся ўзнаваць беларускага нацыянальнага ўніверсітэта. Як Вы ставіцеся да гэтага?

— Цікава падтрымаваць гэтую ідэю. Зрабіла ўсё, каб яна была рэалізавана.

— Избиратели из Минска. Хотелось бы узнать о дальнейшей судьбе белорусского и русского языков. Что ожидает русский вариант, который Вы упоминаете в своей программе?

— Пока ничего мы менять не будем: будут и русский, и белорусский языки. Невеликий расказывай обществу, но мы будем предпринимать больше шагов для государственной финансовой поддержки белорусского языка и национальной культуры.

— А на каком языке будет вести преподавание в средних школах и вузах, а также делопроизводство?

— Мы вернёмся к Конституции 1994 года и, еще раз подчеркну, будем все делать для поощрения белорусского языка. А делопроизводство будем вести на обоих. Никто никого насильно не будет. Каждый будет сам выбирать, с каким языком ему работать.

— Как Вы относитесь к прибалтийскому варианту решения такой проблемы?

— Отрицательно. У нас так не будет. Я знаю, что в Прибалтике многие страдают от решения языковой проблемы.

— Есть ли у Вас новые документы о громких происшествиях? Если есть, соберитесь ли Вы их публиковать?

— Главный документ — это бывший пророк Божко. Но пока он молчит.

— Почему так слабо ведется Ваша кампания в мелких городах?

— Скажу откровенно: у нас не хватает сил и возможностей. Для этого нужны огромные финансовые средства. У Лукашенко они есть, у нас их нет. Но те ресурсы, которые у нас есть, мы стараемся использовать на полную мощность.

— Валентина Ивановна из Гомеля беспокоит. Сможете ли Вы в случае победы найти закрытые счета Лукашенко, и будете ли Вы это делать?

— Безусловно, буду. Все деньги, которые спрятали Лукашенко по своим законам, вернутся в единый белорусский бюджет.

— Почему Вы не ответили соответствующим образом на известное заявление Гайдукевича против Вас в государственных СМИ?

— Я считаю ниже своего достоинства отвечать на всякие гадости. Гайдукевич просто-напросто неправ. Не время сейчас «грызть» друг друга.

— Работники Администрации президента спрашивают: как Вы оцениваете откровенные заявления руководства Вашего избирательного штаба Валентины Поневиковой и Лукашенко на его последней встрече во Дворце Республики?

— Я не думаю, что это было заигрывание. Скорее всего, Валентина просто попала в ту ловушку, которую для нее приготовил Александр Григорьевич.

— Николай Михайлович из Минска звонит. У меня вопрос по льготному кредитованию жилья. Будут ли предоставляться кредиты для строительства жилья в случае Вашей победы на выборах?

— Обязательно будут. У нас есть соответствующая жилищная программа.

— Как Вы считаете, не удастся ли Лукашенко набрать уже в первом туре более 50% голосов?

— Я уверен, что не удастся, если ему не примити! Совершенно не поддерживаю — у Лукашенко нет той поддержки, которая была у него год-два назад, а тем более пять лет назад.

— Предпринимались ли попытки договориться с Сергеем Гайдукевичем о снятии его кандидатуры? Мне кажется, это очень важно...

— Мы пытались, прилагали все усилия, но это оказалось бесполезно.

— Вам не кажется, что российское телевидение умышленно молчит о выборах в Беларуси? На Украине была совсем иная ситуация...

— Да, я с Вами полностью согласен. Многие наши договоренности с российскими каналами, к сожалению, были аннулированы. Но у меня есть надежды (и обоснованные) на то, что в последние дни перед выборами ситуация изменится и нам дадут слово.

— Павел Ваши перемогли на выборах при поддержке «вышивальщицы»?

— «Вышивальщица» будет пера-воздана у «вышивальщицы». У первого будет бизнес, а у второго — бизнес самозащиты. Але ж гэта не значыць, што професіяналы-управленцы будуць звышлены. Тая, хто робіць сваю справу добра, не пярэць закон, свае павальны захаваць. Не трэба турбавацца нікому гэтага!

— Когда планируется провести парламентские выборы?

— Я думаю, для подготовки к ним нам нужно не менее года.

— Меня возмущает жюри и клевета, которая распространяется белорусским телевидением и радио. Какова Ваша кошельковая реакция на национальное телевидение?

— Безусловно, в том виде, в котором существует нынешнее телевидение, оно работать не будет. Мы обеспечим реальный общественный контроль за ним, естественно, не будет литься такая грязь на политических оппонентов власти. Все будет культурно и цивилизованно. Телевидение не будет приватизировано группой лиц сомнительного поведения.

— Кто будет вести программу «Разнаказ»?

— (Смеется.) Меня просил один психолог сразу не увольнять Зимова, чтобы посмотреть, как будет работать. Кто касается, как будет говорить и хитрить...

— Уважаемый Владимир Иванович, в свое время я потерял много денег, вложив их в фирму «Беласвет». До сих пор я их не вернул. Когда вы станете президентом, Вы сможете мне помочь?

— После нашей победы придите со всеми документами ко мне на прием. Я общаюсь Ваи решил проблему. Хочу доказать, что преемником будет Лукашенко. Кто касается, как будет говорить и хитрить...

— Как себя чувствует Ломан?

— Есть улучшения. Думаю, что скоро он встанет в строй.

— Лукашенко путает народ югославским сценарием. Что Вы думаете по этому поводу?

— Очевидно, это бред. Просто Лукашенко боится. Никакого югославского сценария в Беларуси не будет. Будет победа и будет мирная передача власти.

— Моя жена сказала, что в очках Вы ей нравитесь больше. Почему на всех Ваших плакатах Вы без очков?

— Такую более решительных моих советников. Моя жена, кстати, тоже была за то, чтобы меня (фотографировали) в очках. Что касается меня, то я тоже не стесняюсь своих очков.

— Чему лично Вас научила Ваша избирательная кампания?

— Во-первых, никогда не думал, что нынешняя власть создана на Беларуси такая грязная политическая кухня. Мы просто обязаны ее сделать чистой. Во-вторых, я узнал совершенно с другой стороны, и прежде всего с хорошей, много людей. Многие люди, которые ранее мне были несимпатичны, проявили себя энергичными, заинтересованными и профессиональными работниками. Это еще раз говорит о том, что у Беларуси большой потенциал.

— Беспокоит Ваши избиратели. Почему Москва молчит? Вроде Поневикова снова пригласил в свою команду?

— Да, действительно, общался, но потом, по моим данным, поступил запрет сверху. Но положение еще неясно. Надеюсь, что что-то изменится.

— Нет ли у Вас опасения, что для своей защиты Лукашенко применит силу — армию, подразделения МВД?

— Я уверен, что этого не будет. Ни Лукашенко, ни милиция против народа не пойдут. Для этого ведутся соответствующие переговоры.

— Скажите, Вы лично верите в существование «эскадрона смерти»?

— Я убежден в его существовании. У меня состоялось большое количество бесед с людьми, которые обладают информацией о нем и работают в соответствующих органах. Все их свидетельства подтверждают существование «эскадрона смерти». Прямых улик причастности Лукашенко к их организации пока нет. Думаю, что они появятся.

— Если Ваши адвокаты да разлілі, як будзе становіцца розных канфесій? У якога Бога верыце Вы?

— Я забавляю роўнай правды для ўсіх рэлігій, для ўсіх рэлігійных канфесій. Не павіна быць ніякай афіцыйнай дзяржаўнай рэлігіі, якой зарада фактычна з'яўляецца праваслаўная рэлігія. Усе — каталікі, праваслаўныя, пратэстанты, будучы пастаўлены ў роўныя умовы. Што датычыцца мяне, то я сам хрысціян, праваслаўны.

— Лукашенко называет рабочих «работниками». Нас, рабочих, это очень обижает. Какое Ваше отношение к рабочим и будет ли поднимать престиж рабочего человека?

— Я очень уважаю людей труда. Престиж рабочего человека будет поднят за счет прежде всего увеличения заработной платы. Те подвиги, за которые выживают рабочие сегодня, унизительны. Таких работников впрямь повторять не будет, и выплаты зарплаты станут первоочередным приоритетом на любом предприятии.

— Олег Николаевич из Речицы звонит. Каков Ваш личный прогноз на выборы?

— Многие источники, в том числе и социологические, свидетельствуют о том, что без фальсификаций Лукашенко не победит. Поэтому он сейчас включает все рычаги возможного давления на оппонентов и избирателей. Но и в наших руках находится судьба предстоящих выборов. Нам нужно не просто победить, но и отстоять свою победу. Поэтому голосуйте только 9 сентября и ни в коем случае не досрочно.

— Говорят, что Вы сразу после победы посадите Лукашенко в тюрьму?

— Это неправда. Если Лукашенко не замешан в уголовных преступлениях, ему бояться нечего. За экономические просчеты и просто за глупость мы судить человека не будем. Ну, если на его руках все же есть кровь, ему придется отвечать по закону.

— Я верующий. В церковь у нас распространяется слухи о том, что Вы заявили, что «мол, хватит строить церкви». Это вызвало большой резонанс, верующие недовольны. Говорили ли Вы это?

— Это неправда. Ничего подобного я не говорил.

— Звонит Ирина из Речицы, мне почти 15 лет, я учусь в школе. Скажите, что будет с нашей медициной? Очень дорогие лекарства, в поликлиниках огромные очереди...

— Я хочу сказать прежде всего вот о чем: наша медицина должна быть доступна. У нас будет существовать как бесплатная медицина, так и страховая. Те, кому не по средствам, будут пользоваться бесплатными услугами медиков, для остальных будет развиваться широкая сеть платных медицинских учреждений, развиваться система медицинского страхования. Должен быть выбор. Ну и, конечно, мы должны обеспечить нашим медикам высокую заработную плату. То, что они получают сейчас, очень трудно назвать зарплатой.

— Звонит Алес из Речи, Латвия. Обещали Вам, что пострадают, чтобы все белорусы в Латвию приехали. Как Вы думаете, как будут развиваться события в Беларуси после Вашей победы?

— Нормально будут развиваться, в соответствии с законодательством. Я снимаю все ненужные ограничения на профсоюз.

— Жутко ли реформа судебной системы? Выступите ли Вы за введение суда присяжных?

— Безусловно, реформа будет. Прежде всего мы сделаем так, чтобы суд был избирательным, чтобы судьи были независимыми, чтобы судьи были независимыми. В системе судов присяжных у меня отношение нормальное, но я не уверен насчет того, будет ли принят общественным таксистом. Там посмотрим.

— Александр Ломов, Минск. Меня очень потрясло заявление Лукашенко в форме Генералиссимуса, хотя я и не военный. Какая была Ваша реакция?

— Каким может быть реакция на абсурд? Во всем мире есть военные звания, но еще никто не придумал какую-то специальную форму для главнокомандующего. Я видел реакцию многих офицеров: мужики просто за животы дергаются.

— Будет ли принят закон о лояльности?

— Нет.

— Почему Ваша программа не висит на проспекте Скорняковом с Лукашенковской?

— Регулярно ведем, но кто-то постоянно срывает. Знаю, что в этом художественный замысел БПСМ.

— Дима, 15 лет, г. Мозырь. Как Вы планируете бороться с инфляцией?

— Во-первых, деньги пустые печатать не будем. Это первый и самый главный шаг. Во-вторых, создадим сбалансированную экономическую систему, функционирующую на рыночных принципах, которая не позволит ценам повышаться, а, наоборот, будет стимулировать производителей и продавцов их снижать. Снижению цен также будет способствовать государственная система поощрения предпринимательства — малого и среднего.

— Цены на товары в Беларуси практически уже мировые, а зарплаты — инфляционные. Как Вы планируете бороться с инфляцией?

— Во-первых, у нас низкая производительность труда, во-вторых, очень высокие налоги. И, в-третьих, нужно провести замедленную реформу системы оплаты труда. Да и посмотрите на эти «ледовые дорожки» и дорожные «трупники» Лукашенко — все это наши недополученные зарплаты. Когда я стану президентом, зарплата будет повышаться, а Вам гарантирую...

— Будет ли проведена пенсия реформа?

— Безусловно, будет. Я сторонник перекрестной пенсии: кому принцип пенсионного фонда. Пенсии будут расти вместе с зарплатами. Мы введем зависимость размера пенсии от стажа работы, размера зарплат и от условий труда.

— Гарантируете ли Вы соблюдение законности и порядка в стране? В случае невыполнения этого обещания, укажите ли в отставку?

— Да.

— Отныне многих диктаторов в истории были не известны. Лукашенко — не исключение. Это случайность или закономерность?

— Я не знаю. Хочу лишь вспомнить один забавный случай: на встрече с ветеранами Лукашенко сказал, что его отец погиб в Великую Отечественную. Но, как известно, А.Г. родился в 1954 году. Без комментариев.

— Шли бы Ваши уладе принятый закон об абортации и старинный спецпроект для их?

— Будет ли предусмотрена компенсация по выплатам гражданам в сбербанк? Когда Вы собираетесь сделать и откуды возьмете деньги?

— Мы заложим это в бюджет, частично средства на компенсацию будут получены от торговых госпредприятий, мы, возможно, выйдем с товаром.

— Мне турбуе агресіўнасць прыхільнікаў Лукашэўкі. Асабліва адрэагавалі пэсіўныя, якія часам выгавяляюць, які нейкі ба-ваі. Алесу ўзвараўся гэтая агресіўнасць, як Вы лічыце?

— Агресіўнасць ідзе ад лукашэўскай прапаганды, ад гэтай фальшывай ізаляцыі. Дзяржава паставіла шуквае во-рага, а не сяброў. Гэта вярта-расць перадачы і глядзям, і слухачам.

— Калі я стану прэзідэнтам, мы будзем шукаць ворагаў, мы будзем шукаць сяброў.

— Гарадзю лілію! абслудуваць Алес СЛІЧ.

Зинаида ГОНЧАР:

“На что они все надеются — и молчащие, и те, кто приказы отдавал?”

(Окончание. Начало на 1-й стр.)

Ну хорошо, Алеска заговорил, Лопатик. А почему молчит Божко? Он ведь все знает. Он и когда прокурором был, со мной не встретился, и сейчас. Но ведь молчание — это тоже преступление: и должностное, и человеческое.

С Макевичем проговорили три часа. Он хорошо информирован, знает все... А потом спокойно ушел работать поном. Говорят, приличный человек, со-вместитель. А где же эта совесть была, почему ты ни Виктора, ни Юра Захаренку не защитил? И молчит, молчит...

На что они все надеются — и молчащие, и те, кто приказы отдавал? На то, что успеют поме-

реть до суда, еще при власти? А памяти? Что, детям потом фами-лии менять?

Я все время думаю: а если бы не было выборов в этом году, что бы было? Или не заговорил? Так семья живет наелодкой, что Витя вернется. Это, наверно, все-таки было окончание школы. Поступил, будет юристом. И он этого хотел, и Виктор, помню, мне сказал как-то: “Пойдет по своим стопам, я его многому смогу научить”. Витя его очень любит. Он — хо-роший отец. Андрей эти два года мне главной опорой был, держался сам и мне помогал. Отец для него — и царь, и Бог. Я то-гда однажды ночью проснулся и услышал, как он плачет навзрыд у себя в комнате. Это страшно,

когда восемнадцатилетний па-рень плачет... А утром опять — все спокойно.

Я выборов не ждала. Я писала, ходила к следователям, делала все, что могла. Да, меня очень беспокоило судьба страны — но бросить все, чтобы они к Андрюше были построже — все-таки было оконча-ние школы. Поступил, будет юристом. И он этого хотел, и Виктор, помню, мне сказал как-то: “Пойдет по своим стопам, я его многому смогу научить”. Витя его очень любит. Он — хо-роший отец. Андрей эти два года мне главной опорой был, держался сам и мне помогал. Отец для него — и царь, и Бог. Я то-гда однажды ночью проснулся и услышал, как он плачет навзрыд у себя в комнате. Это страшно,

сейчас сделал все, чтобы изме-нить ситуацию. И, возможно, выиграл бы. Мне так кажется. Я все время о нем думаю. Я его помню таким, как в послед-ние дни перед исчезновением. Все было буднично. 7 сентября у него был день рождения, я помню, что долго ему выбирала подарки. Подарки обычные: плетущий, одеколон какой-то, спортивный костюм. Он его так ни разу и не надел.

Фотографии я не пересмат-риваю. Зачем? Я его и так помню. Он ведь живой. Пони-маете, я верю, что он жив, я его жду. Мы все его ждем.

Монолог записал Николай СВАИДЗЕ.

Бутофория,

или Зачем министр обороны подставляет Верховного главнокомандующего?

Александр Григорьевич на одном из политических неадекватно закончи-шихся учений “Неман-2001” решил применить генеральскую форму без опознавательных знаков на погонах. Если, конечно, не считать изображений государственного герба... В качестве кого вышел к своим подчиненным Верховный Главнокомандующий? В качестве ге-нерала всех генералов? Генералиссимуса?

А Лукашенко на встрече со своими избирателями, собранными со всей страны, ответил на эти вопросы приблизительно так: президент — человек не только гражданский, но и военный, а потому и форму сшил.

Мне же рассказывали, что этот спектакль в стиле клоунады в войсках вызвал однозначную реакцию: смех. Многие генералы, а осо-бенно те, кто заработал генеральскую форму потом и кровью, прошли по всем ступеням карьерной лестницы, воспринимали последнюю инициацию министра обороны Леонида Малеява как акт презрения к их “звездам” на плечах.

Первый министр обороны Беларуси Павел КОЗЛОВСКИЙ не мог не высказаться по этому поводу, сам приехал в редакцию. По-слушаем его.

Сначала такой вид Лука-шенко вызвал у меня шок, ка-кое-то недоумение: что это за чудо природы появилось в такой странной форме? Потом — стало просто смешно и горько. — В нормальных странах военную форму надевает только военный человек. Вообще, форму генера-ла нужно заслужить годами упорного труда в армии. У мно-гих генералов по два, по три высших военных образования, большое количество генералов прошли через Академию Гене-рального штаба. Звание давалось

трудо, потом, лишениями... За мировую историю было 19 Генералиссимусов, причем после-дних три — Сталин, Чанкайши и Франко были жесткими дикта-торами. Лукашенко, видимо, решил стать двадцатым, чем под-твердил свою суть как правителя... и пошел в энциклопедию.

В форме генерала Лукашен-ко больше напоминает клоуна... или нашего бывшего генсека Брежнева. Тот тоже любил иг-рушки-потребности, брюки с лампасами.

— После такого изменится рейтинг А.Лукашенко?

— Только в сторону умень-шения. Мне звонили многие действующие офицеры, которые сказали, что “Лукашенко вос-принял как какого-то африкан-ского вождя в перьях”. Уже анекдоты пошли в войсках по этому поводу.

— Как вы думаете, неважно ли смотр-конкурс военной формы — это инициатива самого правите-ля?

давление возможного народного возмущения? Может ли отда-ть приказ стрелять в людей, напри-мер?

— Я думаю, что на армию он не рассчитывает. Он понимает, что армией антиконституцион-ные приказы исполняются не будут. Офицеры не пойдут против народа. Поэтому я уверен, что Лукашенко это понимает. И он не рискует “шевельнуть” ни одну военную часть, кроме бригады спецназа в Марьиной Горке. Все остальные подразделения, на ко-торые рассчитывает Лукашенко, находятся в подчинении МВД — СОБР, “Алматы”.

Беседовал Александр СИЛИЧ.

СПАЧУВАННЕ

Пам’ёр старшыня Нацыянальнай тэлерадыёкампаіі Валерыі СКАРВІЦОЎ

У гадзіну дня ў супра-тоўніку Беларускага тэлеба-чання сышла будавацца пра-дэсінга кіраўніка. Сакра-тарка Скарвіцова кідала тэле-фонную трубку. Сакратарка намесніка старшыні тэла-дыёкампаіі Ягора Рыбакова сплалася да дантэста, таму размаўляў ні з кім не магла і, відаць, не хацела. Амаль усе тэ-лефоны на Макейкіна пасля пытанья пра смерць Скарвіцова адрэагавалі на факс. А замест звычайнай выліску навін у гадзіну дня па БТ па-казвалі камедзію “Афёня”...

Пазамінулі ноччу ў Ва-лерыі Аляксандравіча не вытры-мала сэрца. Інфаркт.

У кулаках разсказаюць, што літаральна за некалькі дзён у Скарвіцова адбыўся канфлікт з адным высокапастаўленым чыноўнікам. Адміністрацый-насьці Беларускага фонду Нібэрта з-за таго, што Скарвіцоў знаў з эфіра перадачу з сэр-ым тэ, якія выліся аляксін Аза-ронак і кампанія ледзьве не па-персональным указанні А.Лу-кашэўкі. Перадачу, у якой на-пярэдні выбараў стражні-

зую тую класічную формулу нашага чынавенства, калі яны заўважылі: “Вось мы ні ворагі дэмакратыі, вось мы ні ворагі Беларускаму, лепш я ваям гэтую пасадку, чым іны”.

Як чыноўнік спадар Скар-віцоў быў запатрабаваны як чыноўнік заўсёды: і камуніс-тамі, і ў часы перабудовы, і ў часы становлення Беларускай дзяржаўнасці і, натуральна, быў запатрабаваны спадаром Лукашэнкам.

“Ад гэтай чалавечка, — цытуе Рабіцкіца, — варта ча-каць акурата тэлебачання, тэлебачання, на якім не будзе такой нахабай лаянкі, не будзе істэрый, будзе веліма да-ва, акурата, дысцыплі-наванае тэлебачанне. Я пера-кананы, што спадар Скарвіцоў будзе чыста кожную мікра-фонную папку найбольш важ-ных перадач.

Мне падаецца, што веліма магчыма кадравая змены на тэлебачанні. Калі Зімоўскі быў наменатура на Скарві-цова, а наперасда Лукашэўкі, то, не выключана, што з пры-ходам Скарвіцова такія асобы, як Казіетка ці Азаронак, могуць

нават пакінуць свае месцы. Мне здаецца, што прызначы-не Скарвіцова — гэта паварот у тэлебачанні, дзе Скарвіцоў будзе веліма дакладным выка-наўцам без асаблівай істэрый, без асаблівай уласнай іні-цыятывы.

Літаральна за некалькі дзён да прыходу спадара Скарві-цова ў якасці старшыні НТРК па-ляцела з эфіру дзіва Беларуска-га радыё Ніна Чыкава. Мне па-даецца таксама, што прызна-чыны таго кіраўніка, як Скарвіцоў, веліма небяспеч-нае, веліма сур’ёзнае і яно можа даволі істотна паўпыва-ць на апрацоўку масавай свя-домасці ў краіне. Іншая спра-ва, што спадар Скарвіцоў у вы-падку перамогі Аляксандра Лу-кашэўкі больш на будзе запат-рабаваны на тэлебачанні. Гэта чалавек, які прыбывае сюды не больш чым на два месяцы...”

Таварыш, што Скарвіцоў прыходзіў на працу ў восем гадзін раніцай, а сыходзіў каля поўначы.

Ён працаваў без выхадных. Казаў, што веліма спяшэцца аднавіць тое, што было разбу-рана да яго.

Ён “адбіў” сорок хвілін вяшчання для тых людзей, якія амаль азінаццаць месяцаў сяд-зелі без працы і без эфіру.

І самае галоўнае: Скарвіцоў дабіўся фінансавай праваркі БТ і тых незалежных кампаній, якія працуюць “пад дахам” БТ. Некаторыя супрацоўнікі расча-равана кажуць, што цяпер, відаць, ніякай праваркі не будзе...

Людзі, якія яго добра ве-далі, даюць: перад тым, як заняць кіраўніка тэла-дыёкампаіі, Валерыі Алякс-андравіча прайшоў меды-цынскі агляд. Ён быў абсалют-на здаровым чалавекам...

Цяпер паміж сабой тэ-левізійшчыкі называюць Ва-лерыя Скарвіцова яшчэ адной ахвярай існаючага рэжыма, палітыкі першага прэзідэнта Рэспублікі Беларусь. Смерць косяць не толькі апанентаў рэ-жыма, але і сваіх...

Між іншым, у былога кіраўніка БТ Віктара Чыкіна ў часы, калі ён нібыта “кіраваў” тэлебачаннем, таксама неад-нойчы ўзніклі праблемы з сэр-цам. Чыкін свечаюваў сыхоў...

Марына КОКТЫШ.

У Віцебску білетэні для дзятрынівага галасавання выдзюцца на студэцкіх білетэах

У перша дзень дзятрынівага галасавання яны выбарчым частку № 49 у Кастрычніцкім раёне Віцебска білетэні для галасавання вы-дзюцца ў асабным па студэцкіх білетэах.

Як паведаміла кваліфікаваная незалежная назіранца за выбарамі ў гэтым раёне горада, старшыня гарадской арганізацыі АПТ Алена Залеская, такім чынам пратэставалі [3] студэнт Віцебскага індустрыяльна-пэдагагічнага каледжа, што ў асабным пратэставалі і асабна выбарчыцаў на галасаванні.

Лявон СІМАНАЎ.

Дэлегацыя ПАСЕ назірае за прэзідэнцкімі выбарамі

3 6 верасня ў Беларусі распачала працу дэлегацыя Парламенцкай асамблеі Савета Еўропы (ПАСЕ), якая будзе назіраць за прэзідэнцкімі выбарамі.

Дэлегацыя ў складзе дзесяці парламентарыяў з Бельгіі, Венгрыі, Італіі, Літвы, Малдовы, Расіі і Швей-царыі пачне сустрэчы з каміта-тамі ў прэзідэнцыі, прадстаўнікамі Міністэрства замежных спраў, кіраўніцтвам Нацыянальнага сходу і

Алесь АБРАМОВІЧ.

О тактике нейтрализации деятельности “независимых” наблюдателей

В редакцию газеты поступила копия документа с таким назва-нием, направленного из власт-ных структур во все избиратель-ные комиссии. “Основные функ-ции по противодействию незави-симым наблюдателям” возлага-ются на председателей избира-тельных комиссий всех уровней и “доильных к власти наблюдате-лей”. Ставится задача оказывать акрестивания наблюдателей, а если это не удастся, то чи-нить им всеческие препятствия вплоть до провокаций. Вот пара абзацев из этого документа:

“Председателям участковых избирательных комиссий опре-делить места для “независимых” на-блюдателей, не позволяющие вести полномочного наблюдате-ля со стикими избирателями и бюллетенями должны находиться вне прямой видимости наблюдате-лей, либо прохот избиратели да-же быть организован таким об-разом, чтобы создавать серьезные помехи в организации полномочного наблюдения. В то же время долж-ные власти наблюдатели долж-ны иметь преимущественное поло-жение...”

Сергей ИВАНОВ.

ОКТАБРЬСКАЯ ПЛОЩАДЬ • МИНСК

20:05

СЕНТЯБРЯ

Встретим Победу Вместе!

ДАЙДЖЕСТ

Чечня: боевики подорвали БМП, погибли два человека

В районе населенного пункта Алхан-Кала Урус-Мартановского района Чечни на установленном боевиками взрывном устройстве подорвался БМП. В результате взрыва сдетонировали находившиеся в БМП боеприпасы и погибли двое военнослужащих. Накануне, в результате взрыва так же погиб военнослужащий и еще четверо получили ранения различной степени тяжести.

Лента.ру

Министры иностранных дел СНГ намерены не допустить обсуждения войны в Чечне

Министры иностранных дел стран СНГ согласовали в Москве общую стратегию, которая призвана не допустить критики действий России в Чечне на предстоящей в Нью-Йорке очередной сессии Генеральной Ассамблеи ООН. "Речь идет о коллективном отворе вероятных попыток включить в повестку дня Генеральной ассамблеи вопрос о положении в Чечне", — цитирует "Интерфакс" одного из участников прошедшего в Москве заседания Совета министров иностранных дел СНГ.

Правительство ФРГ одобрило законопроект о постепенном выходе страны из атомной энергетики

Правительство Германии приняло решение о постепенном отказе от использования атомной энергетики. Кабинет Министров одобрил проект поправки к закону об атомной энергетике, разработанный в министерстве защиты природы, охраны окружающей среды и безопасности ядерных реакторов ФРГ. Напомним, что три месяца назад федеральный канцлер Герхард Шредер

и руководители крупнейших энергетических концернов достигли компромиссного соглашения, согласно которому 19 действующих сейчас в стране АЭС будут одна за другой выводиться из эксплуатации в течение ближайших 20 лет.

Немецкая волна.

Шарон приглашает российских евреев

Премьер-министр Израиля Ариэль Шарон в своем выступлении перед представителями еврейской общины в Москве сказал, что сейчас ведется самая упорная антимитская кампания со времен второй мировой войны, и Израиль нужно в ближайшие несколько лет принять еще миллион евреев. По словам израильского лидера, Израиль уже принял миллион евреев из России, которые внесли большой вклад в израильское общество и зарекомендовали себя как отличные бойцы и солдаты. Иммигранты из России и других республик бывшего Советского Союза составляют около одной шестой населения Израиля.

Перуанская прокуратура обвиняет беглого президента

В Перу прокуратура официально предъявила обвинения в убийстве бывшему президенту Альберто Фухимори в связи с серией убийств, совершенных участниками военизированной группировки, Фухимори знал о проведении этих акций и лично награждал членов группировки. По словам корреспондента, решение прокуратуры имеет целью оказать давление на Янино, куда в прошлом году бежал опозоренный перуанский президент, чтобы добиться власти выдал Фухимори. Япония неоднократно заявляла, что не выдает Фухимори, который имеет японское гражданство.

Медовый месяц японского премьера

В Японии поступила в продажу книга-фотоальбом, посвященная карьере и личной жизни премьер-министра Дзюньитиро Коидзуми. Отпечатано 80 000 экземпляров. Еще до этого в штаб-квартиру Либерал-демо-

кратической партии поступило 150 сигнальных экземпляров, которые были моментально раскуплены — в основном женщинами средних лет, которые составляют ядро его наиболее преданных сторонников. Несколько ранее сотысячным тиражом менее чем за месяц в Японии разошелся компакт-диск песен Элвиса Пресли, составленный самим премьер-министром. По словам корреспондента Би-Би-Си, однако, в свете растущих экономических проблем Японии, медовый месяц премьера с избирателями может быть недолгим.

Уникальная инженерная операция на Филиппинах

На Филиппинах инженеры проводят рискованную операцию по спуску части воды из огромного озера в кратере вулкана, чтобы спасти окружающие населенные пункты от потоков миллионов тонн воды и грязи. В склоне вулкана проложен дренажный канал. До сих пор операция проходила успешно, однако на вчерашний вечер из района горы Пингунг-бу эвакуировано около 40 000 человек. По словам манильского корреспондента Би-Би-Си, подобная дренажная операция проводится впервые и сопряжена с огромным риском: поток воды и грязи в канале может стать неуправляемым, что приведет к катастрофическим последствиям. Дождя вода копилась в кратере вулкана десять лет со времени последнего извержения, когда погибли 800 человек.

Археологическая находка в российском Заполярье

Появились новые факты о том, что заполярные районы России были заселены по меньшей мере на 20 тысяч лет раньше, чем предполагали ученые. Археологи обнаружили каменные орудия труда и резной клык мамонта на берегу реки у северного подножья Уральских гор. Ученые определили, что находке примерно 20 тысяч лет, однако не ясно, кем были изготовлены орудия — неандертальцами или гомоэпитеками. Два эти вида неолитского человека во время последнего Ледникового периода.

Би-Би-Си.

ЗАМЕНА ПРЕЗИДЕНТА — ПАТРАБАВАННЕ ЧАСУ

З усёй выразнасцю праявілася, што больш чым сямігадовае знаходжанне Аляксандра Лукашэнкі на пасадзе прэзідэнта краіны не стала фактарам умацавання яе нацыянальна-дзяржаўнага суверэнітэту, прыстойнага незалежнага развіцця.

Леанід Лыбч, доктар гістарычных навук, прафесар

Наадварот, усё гэтыя гады да берагоў напюўныя пошукі шляхоў ліквідацыі палітычнай незалежнасці Беларусі праз яе дзяржаўнае аб'яднанне з Расіяй. Такі бессаромны гандаль нацыянальным суверэнітэтам беларускага народа хутэйша падаецца як акт праявы яго непаручнай дружбы з расіянамі, апраўдаеца надуманымі інтарэсамі славянскага адзінства. На самай ж справе паталогічна баяз дзяржаўнага суверэнітэту ў часнай прэзідэнцкай уладзе праявілася яе незалежнасцю забяспечыць краіне нармальнае сацыяльна-эканамічнае і духоўнае жыццё, што ўсё больш і больш выразна праяўляецца на практыцы. Менавіта апошняе сямігадовае ўжо трыма ўвайшла чорнай старонкай у айчынную гісторыю як перыяд нечуванай алкацізацы і нікізізацы на-сельніцтва, у тым ліку яго жаночай і малодзёвай частак.

яд, за першымі Саветамі і ў гады фашыскай акупацыі.

І раней, і зараз дзяржаўны механізм Беларусі функцыянуе, не маючы на сваім узбраенні нацыянальнай ідэі, гэта значыць працуе ўпошчкі. Ніхто іны, як менавіта сама ўлада, не мае такой алкацізацы за поўнае заняццям нацыянальнай ідэі на сучасным этапе. За сем гадоў з гэка ідэалагічнага апарату дзяржавы так і не вызначыў ні бліжэйшай, ні аддаленай перспектывы этнакультурнага развіцця беларускага народа. У выніку шараговай масы так і не ведаючы, як павінны развівацца беларусы: умацоўваць, узбагачаць свой прыродны нацыянальна-культурны патэнцыял ці праявляць па-ранейшаму пад кіравніцтвам чыноўнікаў размыццямі рускімі духоўнымі каштоўнасцямі, з тым каб хутчэй страціць сваю этнічную самабытнасць і цалкам насалізіць сябе на рускі капітал.

У наш час Беларусь з'яўляецца адзінай у Еўропе, а можа, і ў Азіі, дзяржавай, у якой няма канцэпцыі нацыянальнай ідэі. Таму, калі ў словы нашата Аполаста нацыянальна-дзяржаўнага Аляксандра Янкі Куталы, "і ўсё гэта мы будзем".

Урады ўсёх цывілізаваных краін ужо даўно разумеюць, што нацыянальная ідэя — гэта велізарная сілкіца і, дзякуючы такому разуменню, безумоўна падтрымліваюць яе, асабліва ў якасці вырашальнага фактара ў адказе на пытанні эканамічнага, палітычнага і культурнага развіцця сваіх тэрытарыяльных адзінстваў. Мо не так апазваны б быў наш сучасны ўрад, каб б у галовах найбольш людзей беларускага народа яшчэ да сённяшняга дня не сфарміравалася сама нацыянальная ідэя. Як ужо адзначалася вышэй, з гэтым у нас няма аніякай праблемы. Нацыянальная ідэя прысвечана шматлікай працы беларускіх грамадскіх і культурных дзеячаў, навукоўцаў, пісьматворцаў, а таксама і адметнасці, што стагоддзі стваралі беларусамі, прычым нават і ў далёка неспрыяльных для іх гады знаходжання ў складзе Рэчы Паспалітай, Расійскай імперыі і СССР. Будучыя з ласкі самай дзяржавы і высокага праваслаўнага духавенства сваё жыццё на чужых культурна-моўных традыцыях, ён натуральна перастае ўспамінаць сябе самабытнай існасцю, нічога не дае да яе этнакультурнай адметнасці.

Культурнае жыццё, якое ладзіцца афіцыйнымі ўладамі і фінансуецца дзяржавай, не было яшчэ ніколі такім зрусыфікаваным, як сёння. І думаць, што такое абдысццельнае "на просьбе народа", шматлікая, ніяк не выпадае. Дзеля ўзрастання ролі рускага фактара ў дзяржаўным сектары культуры былі прыкладзены велізарныя намаганні прэзідэнцкай улады, убудаваны каласальны фінансавыя срэды. Умацаванню пазіцыі рускай культуры на Беларусі цалкам падпарадкаваны ўсе мерапрыемствы, звязаныя з арганізацыяй і правядзеннем "Віцебскага базара". З вуснаў вылучаў ад Беларусі нават і слова не папусціў на роўнай мове. Сваё гучыла яна і падчас выступлення арыстата.

Моцна ўразапа наступнае. Сёння, у жыцці, беларуская нацыянальная літаратура павесла велізарныя страты: з жыцця пайшлі Вячаслаў Адамчык, Аляксандр Махнач, Віктар Каваленка. Высокі афіцыйны ўлады выказалі свае спачуваныя толькі па апошнім з названых. Прычым толькі ў мультыражы газетна-моўнага інтэлігентнага "Піра-тура" і мастацтва. Прамаўчалі і дзяржаўныя электронныя срэды масавай інфармацыі. А раз так, належным чынам не арганізавалі на гэтую трагедыю арганізацыі ўласнага дзеяння, дзе зарэзалася смерць. Ганьба! На добры лад, усё тэрыторыя Беларусі, што да 17 верасня 1939 г. знаходзілася ў складзе Польшчы, павінна была хілянай мажана адначасна развіццям са сваім сцілым, урадзівым Гарадзішчам, у мастацтвах творах якая прадавала і мажана паказана на гэтых абстах Бацькаўшчыны ў міжваенны перыяд.

не баючыся памыліца, можна заявіць, што яно не адбылося. 3-га дзесяцігоддзя, нікапроўнай дзяржаўнай нацыянальнай палітыкі карэнным чынам парушыліся павярэныя кансалідацыйныя праявы ў беларускім народзе. Замест умацавання яго прыродных культурна-моўных асноваў дзяржава на чале са сваім прэзідэнтам з зайдзёраснай паслядоўнасцю і нечуванай настойнасцю праводзіла палітыку па іх дэнацыялізацыі.

Рускі народ развіваўся толькі на адной культурна-моўнай аснове — рускай, нямецкай — на нямецкай, французскай — на французскай... Не сумняваюся, што ні адзін з іх не пачытаў бы, каб урад навязаў яму яшчэ адну культурна-моўную аснову. Задыхаючыся б, як задыхаецца беларускі народ, які з прычыны алкацівацый палітыкі дзяржавы вымушаны ва ўсё большых і большых маштабах жыць паводле чужых канонаў Расіі, нават адраджаючыся ад сваіх прыродных. За ўсё гэта тэрба будзе адказаць перад гісторыяй нашым палітыкам і ў найбольшай меры — самым высокім. Яны ніяк не хопуць лічыцца з тым, што ў складзе Расіі беларусы будучы знаходзіліся ў стане яе ману чарадаў. Як наш будзе лёс, навошта паказваюць прыклады этнакультурнага вымірання многіх нярусскіх нацый і народнасцяў Паволжы, Крайняй Пунчы, і Далёкага Усходу. Абсалютная большыня з іх ужо даўно страціла магчымасць будаваць сваё жыццё паводле ўласных культурна-моўных традыцый. Такое абавязковае напакце беларусы, тым больш што ў іх існаваў чарогульна ў культуры і мове з рускімі. Такая аглушнасць ёсць адна з самых спрыяльных фактараў асіміляцыі, і, зразумела, зкрае яна не рускіх, а беларусаў, якіх у параўнанні з першымі вызначаюць вельмі нізкім узроўнем нацыянальна-самасвядомасці, не забяспечыўшы да іх дзяржавы наладжанае свабоднае культурнае і моўнае і і гістарычнай тэрыторыі.

Улюбін дэмакратычнай краіне пасля сур'ёзных нуджаў да ўсёх найбавяжэйшых сферах эканомікі, пра што так багата пераканальна фактаў да неафіцыйна друк, пасля такіх страшэнных заганаў у сацыяльна-палітычным і нацыянальна-культурным жыцці, усё структура прэзідэнцкай улады неперасадна як чарка б хутэйшага заканчэння тэрміну сваіх павуамоўнасцяў, з тым каб перадаць іх іншым у наладзе, што магчыма ўм уладца вывесці краіну з тупіку. На вылікі жаль, нічога падобнага не наізраецца ў нас. Наадварот, афіцыйныя ўлады з дапамогай цалкам залежных ад іх срэды масавай інфармацыі ўспрабуюць уцягнуць ад народа прэзідэнта, каб у нас і не так бага жывецца беларусы, таму ў час чарговых прэзідэнцкіх выбараў тэрба галасавала толькі за іперашчыну галаву дзяржавы. А Лукашэнкі былі дзе лішнія да прэзідэнцкага тэрміну галы, каб паказаць, што ён са сваёй камандай у стане ўпэўнена перадаць атрыманую ім ад папярэдняга палітычнага рэжыму белую спадчыну на вылікі свабоднага выбару свабодна краіну на магістральны шлях сацыяльна-эканамічнага і духоўнага прагрэсу, спыніўшы далейшую нацыянальную дэградацыю тэрытарыяльнага народа. Нічога падобнага не атрымаўся. Таму разважанне гэтых лёсавызначальных праблем трэба дзяліць новым палітыкам, бо сённяшнія ўсё поўнасьцю вычарпалі свой рэсурсы. Не сумняваюся, што для нацыянальна-культурнага развіцця краіны на магістральны шлях сацыяльна-эканамічнага і духоўнага прагрэсу, спыніўшы далейшую нацыянальную дэградацыю тэрытарыяльнага народа. Нічога падобнага не атрымаўся. Таму разважанне гэтых лёсавызначальных праблем трэба дзяліць новым палітыкам, бо сённяшнія ўсё поўнасьцю вычарпалі свой рэсурсы. Не сумняваюся, што для нацыянальна-культурнага развіцця краіны на магістральны шлях сацыяльна-эканамічнага і духоўнага прагрэсу, спыніўшы далейшую нацыянальную дэградацыю тэрытарыяльнага народа. Нічога падобнага не атрымаўся. Таму разважанне гэтых лёсавызначальных праблем трэба дзяліць новым палітыкам, бо сённяшнія ўсё поўнасьцю вычарпалі свой рэсурсы. Не сумняваюся, што для нацыянальна-культурнага развіцця краіны на магістральны шлях сацыяльна-эканамічнага і духоўнага прагрэсу, спыніўшы далейшую нацыянальную дэградацыю тэрытарыяльнага народа. Нічога падобнага не атрымаўся. Таму разважанне гэтых лёсавызначальных праблем трэба дзяліць новым палітыкам, бо сённяшнія ўсё поўнасьцю вычарпалі свой рэсурсы. Не сумняваюся, што для нацыянальна-культурнага развіцця краіны на магістральны шлях сацыяльна-эканамічнага і духоўнага прагрэсу, спыніўшы далейшую нацыянальную дэградацыю тэрытарыяльнага народа. Нічога падобнага не атрымаўся. Таму разважанне гэтых лёсавызначальных праблем трэба дзяліць новым палітыкам, бо сённяшнія ўсё поўнасьцю вычарпалі свой рэсурсы. Не сумняваюся, што для нацыянальна-культурнага развіцця краіны на магістральны шлях сацыяльна-эканамічнага і духоўнага прагрэсу, спыніўшы далейшую нацыянальную дэградацыю тэрытарыяльнага народа. Нічога падобнага не атрымаўся. Таму разважанне гэтых лёсавызначальных праблем трэба дзяліць новым палітыкам, бо сённяшнія ўсё поўнасьцю вычарпалі свой рэсурсы. Не сумняваюся, што для нацыянальна-культурнага развіцця краіны на магістральны шлях сацыяльна-эканамічнага і духоўнага прагрэсу, спыніўшы далейшую нацыянальную дэградацыю тэрытарыяльнага народа. Нічога падобнага не атрымаўся. Таму разважанне гэтых лёсавызначальных праблем трэба дзяліць новым палітыкам, бо сённяшнія ўсё поўнасьцю вычарпалі свой рэсурсы. Не сумняваюся, што для нацыянальна-культурнага развіцця краіны на магістральны шлях сацыяльна-эканамічнага і духоўнага прагрэсу, спыніўшы далейшую нацыянальную дэградацыю тэрытарыяльнага народа. Нічога падобнага не атрымаўся. Таму разважанне гэтых лёсавызначальных праблем трэба дзяліць новым палітыкам, бо сённяшнія ўсё поўнасьцю вычарпалі свой рэсурсы. Не сумняваюся, што для нацыянальна-культурнага развіцця краіны на магістральны шлях сацыяльна-эканамічнага і духоўнага прагрэсу, спыніўшы далейшую нацыянальную дэградацыю тэрытарыяльнага народа. Нічога падобнага не атрымаўся. Таму разважанне гэтых лёсавызначальных праблем трэба дзяліць новым палітыкам, бо сённяшнія ўсё поўнасьцю вычарпалі свой рэсурсы. Не сумняваюся, што для нацыянальна-культурнага развіцця краіны на магістральны шлях сацыяльна-эканамічнага і духоўнага прагрэсу, спыніўшы далейшую нацыянальную дэградацыю тэрытарыяльнага народа. Нічога падобнага не атрымаўся. Таму разважанне гэтых лёсавызначальных праблем трэба дзяліць новым палітыкам, бо сённяшнія ўсё поўнасьцю вычарпалі свой рэсурсы. Не сумняваюся, што для нацыянальна-культурнага развіцця краіны на магістральны шлях сацыяльна-эканамічнага і духоўнага прагрэсу, спыніўшы далейшую нацыянальную дэградацыю тэрытарыяльнага народа. Нічога падобнага не атрымаўся. Таму разважанне гэтых лёсавызначальных праблем трэба дзяліць новым палітыкам, бо сённяшнія ўсё поўнасьцю вычарпалі свой рэсурсы. Не сумняваюся, што для нацыянальна-культурнага развіцця краіны на магістральны шлях сацыяльна-эканамічнага і духоўнага прагрэсу, спыніўшы далейшую нацыянальную дэградацыю тэрытарыяльнага народа. Нічога падобнага не атрымаўся. Таму разважанне гэтых лёсавызначальных праблем трэба дзяліць новым палітыкам, бо сённяшнія ўсё поўнасьцю вычарпалі свой рэсурсы. Не сумняваюся, што для нацыянальна-культурнага развіцця краіны на магістральны шлях сацыяльна-эканамічнага і духоўнага прагрэсу, спыніўшы далейшую нацыянальную дэградацыю тэрытарыяльнага народа. Нічога падобнага не атрымаўся. Таму разважанне гэтых лёсавызначальных праблем трэба дзяліць новым палітыкам, бо сённяшнія ўсё поўнасьцю вычарпалі свой рэсурсы. Не сумняваюся, што для нацыянальна-культурнага развіцця краіны на магістральны шлях сацыяльна-эканамічнага і духоўнага прагрэсу, спыніўшы далейшую нацыянальную дэградацыю тэрытарыяльнага народа. Нічога падобнага не атрымаўся. Таму разважанне гэтых лёсавызначальных праблем трэба дзяліць новым палітыкам, бо сённяшнія ўсё поўнасьцю вычарпалі свой рэсурсы. Не сумняваюся, што для нацыянальна-культурнага развіцця краіны на магістральны шлях сацыяльна-эканамічнага і духоўнага прагрэсу, спыніўшы далейшую нацыянальную дэградацыю тэрытарыяльнага народа. Нічога падобнага не атрымаўся. Таму разважанне гэтых лёсавызначальных праблем трэба дзяліць новым палітыкам, бо сённяшнія ўсё поўнасьцю вычарпалі свой рэсурсы. Не сумняваюся, што для нацыянальна-культурнага развіцця краіны на магістральны шлях сацыяльна-эканамічнага і духоўнага прагрэсу, спыніўшы далейшую нацыянальную дэградацыю тэрытарыяльнага народа. Нічога падобнага не атрымаўся. Таму разважанне гэтых лёсавызначальных праблем трэба дзяліць новым палітыкам, бо сённяшнія ўсё поўнасьцю вычарпалі свой рэсурсы. Не сумняваюся, што для нацыянальна-культурнага развіцця краіны на магістральны шлях сацыяльна-эканамічнага і духоўнага прагрэсу, спыніўшы далейшую нацыянальную дэградацыю тэрытарыяльнага народа. Нічога падобнага не атрымаўся. Таму разважанне гэтых лёсавызначальных праблем трэба дзяліць новым палітыкам, бо сённяшнія ўсё поўнасьцю вычарпалі свой рэсурсы. Не сумняваюся, што для нацыянальна-культурнага развіцця краіны на магістральны шлях сацыяльна-эканамічнага і духоўнага прагрэсу, спыніўшы далейшую нацыянальную дэградацыю тэрытарыяльнага народа. Нічога падобнага не атрымаўся. Таму разважанне гэтых лёсавызначальных праблем трэба дзяліць новым палітыкам, бо сённяшнія ўсё поўнасьцю вычарпалі свой рэсурсы. Не сумняваюся, што для нацыянальна-культурнага развіцця краіны на магістральны шлях сацыяльна-эканамічнага і духоўнага прагрэсу, спыніўшы далейшую нацыянальную дэградацыю тэрытарыяльнага народа. Нічога падобнага не атрымаўся. Таму разважанне гэтых лёсавызначальных праблем трэба дзяліць новым палітыкам, бо сённяшнія ўсё поўнасьцю вычарпалі свой рэсурсы. Не сумняваюся, што для нацыянальна-культурнага развіцця краіны на магістральны шлях сацыяльна-эканамічнага і духоўнага прагрэсу, спыніўшы далейшую нацыянальную дэградацыю тэрытарыяльнага народа. Нічога падобнага не атрымаўся. Таму разважанне гэтых лёсавызначальных праблем трэба дзяліць новым палітыкам, бо сённяшнія ўсё поўнасьцю вычарпалі свой рэсурсы. Не сумняваюся, што для нацыянальна-культурнага развіцця краіны на магістральны шлях сацыяльна-эканамічнага і духоўнага прагрэсу, спыніўшы далейшую нацыянальную дэградацыю тэрытарыяльнага народа. Нічога падобнага не атрымаўся. Таму разважанне гэтых лёсавызначальных праблем трэба дзяліць новым палітыкам, бо сённяшнія ўсё поўнасьцю вычарпалі свой рэсурсы. Не сумняваюся, што для нацыянальна-культурнага развіцця краіны на магістральны шлях сацыяльна-эканамічнага і духоўнага прагрэсу, спыніўшы далейшую нацыянальную дэградацыю тэрытарыяльнага народа. Нічога падобнага не атрымаўся. Таму разважанне гэтых лёсавызначальных праблем трэба дзяліць новым палітыкам, бо сённяшнія ўсё поўнасьцю вычарпалі свой рэсурсы. Не сумняваюся, што для нацыянальна-культурнага развіцця краіны на магістральны шлях сацыяльна-эканамічнага і духоўнага прагрэсу, спыніўшы далейшую нацыянальную дэградацыю тэрытарыяльнага народа. Нічога падобнага не атрымаўся. Таму разважанне гэтых лёсавызначальных праблем трэба дзяліць новым палітыкам, бо сённяшнія ўсё поўнасьцю вычарпалі свой рэсурсы. Не сумняваюся, што для нацыянальна-культурнага развіцця краіны на магістральны шлях сацыяльна-эканамічнага і духоўнага прагрэсу, спыніўшы далейшую нацыянальную дэградацыю тэрытарыяльнага народа. Нічога падобнага не атрымаўся. Таму разважанне гэтых лёсавызначальных праблем трэба дзяліць новым палітыкам, бо сённяшнія ўсё поўнасьцю вычарпалі свой рэсурсы. Не сумняваюся, што для нацыянальна-культурнага развіцця краіны на магістральны шлях сацыяльна-эканамічнага і духоўнага прагрэсу, спыніўшы далейшую нацыянальную дэградацыю тэрытарыяльнага народа. Нічога падобнага не атрымаўся. Таму разважанне гэтых лёсавызначальных праблем трэба дзяліць новым палітыкам, бо сённяшнія ўсё поўнасьцю вычарпалі свой рэсурсы. Не сумняваюся, што для нацыянальна-культурнага развіцця краіны на магістральны шлях сацыяльна-эканамічнага і духоўнага прагрэсу, спыніўшы далейшую нацыянальную дэградацыю тэрытарыяльнага народа. Нічога падобнага не атрымаўся. Таму разважанне гэтых лёсавызначальных праблем трэба дзяліць новым палітыкам, бо сённяшнія ўсё поўнасьцю вычарпалі свой рэсурсы. Не сумняваюся, што для нацыянальна-культурнага развіцця краіны на магістральны шлях сацыяльна-эканамічнага і духоўнага прагрэсу, спыніўшы далейшую нацыянальную дэградацыю тэрытарыяльнага народа. Нічога падобнага не атрымаўся. Таму разважанне гэтых лёсавызначальных праблем трэба дзяліць новым палітыкам, бо сённяшнія ўсё поўнасьцю вычарпалі свой рэсурсы. Не сумняваюся, што для нацыянальна-культурнага развіцця краіны на магістральны шлях сацыяльна-эканамічнага і духоўнага прагрэсу, спыніўшы далейшую нацыянальную дэградацыю тэрытарыяльнага народа. Нічога падобнага не атрымаўся. Таму разважанне гэтых лёсавызначальных праблем трэба дзяліць новым палітыкам, бо сённяшнія ўсё поўнасьцю вычарпалі свой рэсурсы. Не сумняваюся, што для нацыянальна-культурнага развіцця краіны на магістральны шлях сацыяльна-эканамічнага і духоўнага прагрэсу, спыніўшы далейшую нацыянальную дэградацыю тэрытарыяльнага народа. Нічога падобнага не атрымаўся. Таму разважанне гэтых лёсавызначальных праблем трэба дзяліць новым палітыкам, бо сённяшнія ўсё поўнасьцю вычарпалі свой рэсурсы. Не сумняваюся, што для нацыянальна-культурнага развіцця краіны на магістральны шлях сацыяльна-эканамічнага і духоўнага прагрэсу, спыніўшы далейшую нацыянальную дэградацыю тэрытарыяльнага народа. Нічога падобнага не атрымаўся. Таму разважанне гэтых лёсавызначальных праблем трэба дзяліць новым палітыкам, бо сённяшнія ўсё поўнасьцю вычарпалі свой рэсурсы. Не сумняваюся, што для нацыянальна-культурнага развіцця краіны на магістральны шлях сацыяльна-эканамічнага і духоўнага прагрэсу, спыніўшы далейшую нацыянальную дэградацыю тэрытарыяльнага народа. Нічога падобнага не атрымаўся. Таму разважанне гэтых лёсавызначальных праблем трэба дзяліць новым палітыкам, бо сённяшнія ўсё поўнасьцю вычарпалі свой рэсурсы. Не сумняваюся, што для нацыянальна-культурнага развіцця краіны на магістральны шлях сацыяльна-эканамічнага і духоўнага прагрэсу, спыніўшы далейшую нацыянальную дэградацыю тэрытарыяльнага народа. Нічога падобнага не атрымаўся. Таму разважанне гэтых лёсавызначальных праблем трэба дзяліць новым палітыкам, бо сённяшнія ўсё поўнасьцю вычарпалі свой рэсурсы. Не сумняваюся, што для нацыянальна-культурнага развіцця краіны на магістральны шлях сацыяльна-эканамічнага і духоўнага прагрэсу, спыніўшы далейшую нацыянальную дэградацыю тэрытарыяльнага народа. Нічога падобнага не атрымаўся. Таму разважанне гэтых лёсавызначальных праблем трэба дзяліць новым палітыкам, бо сённяшнія ўсё поўнасьцю вычарпалі свой рэсурсы. Не сумняваюся, што для нацыянальна-культурнага развіцця краіны на магістральны шлях сацыяльна-эканамічнага і духоўнага прагрэсу, спыніўшы далейшую нацыянальную дэградацыю тэрытарыяльнага народа. Нічога падобнага не атрымаўся. Таму разважанне гэтых лёсавызначальных праблем трэба дзяліць новым палітыкам, бо сённяшнія ўсё поўнасьцю вычарпалі свой рэсурсы. Не сумняваюся, што для нацыянальна-культурнага развіцця краіны на магістральны шлях сацыяльна-эканамічнага і духоўнага прагрэсу, спыніўшы далейшую нацыянальную дэградацыю тэрытарыяльнага народа. Нічога падобнага не атрымаўся. Таму разважанне гэтых лёсавызначальных праблем трэба дзяліць новым палітыкам, бо сённяшнія ўсё поўнасьцю вычарпалі свой рэсурсы. Не сумняваюся, што для нацыянальна-культурнага развіцця краіны на магістральны шлях сацыяльна-эканамічнага і духоўнага прагрэсу, спыніўшы далейшую нацыянальную дэградацыю тэрытарыяльнага народа. Нічога падобнага не атрымаўся. Таму разважанне гэтых лёсавызначальных праблем трэба дзяліць новым палітыкам, бо сённяшнія ўсё поўнасьцю вычарпалі свой рэсурсы. Не сумняваюся, што для нацыянальна-культурнага развіцця краіны на магістральны шлях сацыяльна-эканамічнага і духоўнага прагрэсу, спыніўшы далейшую нацыянальную дэградацыю тэрытарыяльнага народа. Нічога падобнага не атрымаўся. Таму разважанне гэтых лёсавызначальных праблем трэба дзяліць новым палітыкам, бо сённяшнія ўсё поўнасьцю вычарпалі свой рэсурсы. Не сумняваюся, што для нацыянальна-культурнага развіцця краіны на магістральны шлях сацыяльна-эканамічнага і духоўнага прагрэсу, спыніўшы далейшую нацыянальную дэградацыю тэрытарыяльнага народа. Нічога падобнага не атрымаўся. Таму разважанне гэтых лёсавызначальных праблем трэба дзяліць новым палітыкам, бо сённяшнія ўсё поўнасьцю вычарпалі свой рэсурсы. Не сумняваюся, што для нацыянальна-культурнага развіцця краіны на магістральны шлях сацыяльна-эканамічнага і духоўнага прагрэсу, спыніўшы далейшую нацыянальную дэградацыю тэрытарыяльнага народа. Нічога падобнага не атрымаўся. Таму разважанне гэтых лёсавызначальных праблем трэба дзяліць новым палітыкам, бо сённяшнія ўсё поўнасьцю вычарпалі свой рэсурсы. Не сумняваюся, што для нацыянальна-культурнага развіцця краіны на магістральны шлях сацыяльна-эканамічнага і духоўнага прагрэсу, спыніўшы далейшую нацыянальную дэградацыю тэрытарыяльнага народа. Нічога падобнага не атрымаўся. Таму разважанне гэтых лёсавызначальных праблем трэба дзяліць новым палітыкам, бо сённяшнія ўсё поўнасьцю вычарпалі свой рэсурсы. Не сумняваюся, што для нацыянальна-культурнага развіцця краіны на магістральны шлях сацыяльна-эканамічнага і духоўнага прагрэсу, спыніўшы далейшую нацыянальную дэградацыю тэрытарыяльнага народа. Нічога падобнага не атрымаўся. Таму разважанне гэтых лёсавызначальных праблем трэба дзяліць новым палітыкам, бо сённяшнія ўсё поўнасьцю вычарпалі свой рэсурсы. Не сумняваюся, што для нацыянальна-культурнага развіцця краіны на магістральны шлях сацыяльна-эканамічнага і духоўнага прагрэсу, спыніўшы далейшую нацыянальную дэградацыю тэрытарыяльнага народа. Нічога падобнага не атрымаўся. Таму разважанне гэтых лёсавызначальных праблем трэба дзяліць новым палітыкам, бо сённяшнія ўсё поўнасьцю вычарпалі свой рэсурсы. Не сумняваюся, што для нацыянальна-культурнага развіцця краіны на магістральны шлях сацыяльна-эканамічнага і духоўнага прагрэсу, спыніўшы далейшую нацыянальную дэградацыю тэрытарыяльнага народа. Нічога падобнага не атрымаўся. Таму разважанне гэтых лёсавызначальных праблем трэба дзяліць новым палітыкам, бо сённяшнія ўсё поўнасьцю вычарпалі свой рэсурсы. Не сумняваюся, што для нацыянальна-культурнага развіцця краіны на магістральны шлях сацыяльна-эканамічнага і духоўнага прагрэсу, спыніўшы далейшую нацы

